

## ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΑΙΟΝ ΤΟΥ 1884.

ὦ Μάϊε, κἄν εἰς αὐτὸν ἐπίστευα τὸν χρόνον,  
 Πῶς δὲν θὰ ἔλθῃς καθὼς πρὶν μ' ἀνθέων πανοπλίαν,  
 Μὲ μύρτον εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ κώμους ἀηδόνων.  
 Στρατοπεδάρχην ἤλπιζα νὰ σ' ἶδω νεανίαν,  
 Ἀντὶ ἀνθέων φέροντα τῆς Λαύρας τὴν σημαίαν  
 Μὲ τοῦ Μζαούλη ψάλλοντα τὸ πυροβόλον πάλιν,  
 Μ' ἀρώματα πυρίτιδος, μὲ ῥοδοδάφνην νέαν,  
 Κ' ἱππεύοντα τὸν κεραυνὸν καὶ τὴν ἀνεμοζάλην!  
 Ἐπίστευα εἰς ὄνειρα κ' εἰς ἐθνικὰς ἐλπίδας·  
 Φεῦ· ἐλησμόνουν, ὅτι ζῇ ὁ νέος Ἀνταλκίδας . . . .

Ἐπίστευα συνέντευξιν πῶς ἔχομεν ἀγίαν  
 Εἰς τῆς Ἡπείρου τὰ βουνά, τὸν δρόμον τῆς Λαρίσσης·  
 Ἐπίστευα πολεμιστὴς εἰς μάχης τρικυμίαν,  
 Εἰς ἄλλους κήπους, ἄλλην γῆν, φαιδρῶς νὰ χαιρετήσης...  
 Ἐπίστευα, καθὼς ὁ παῖς εἰς ὄνειρα πιστεύει,  
 Ὅτι θὰ θραύσωμεν κ' ἡμεῖς τὰ γηραιὰ δεσμά μας,  
 Πῶς δὲν θὰ ἦναι ἡ Ἑλλάς καὶ τῶν Ρωμούνων χλεῦη,  
 Καὶ ὅτι πέλαγος καὶ γῆ θάκούσουν τὸ γομὰ μας.  
 Ἐπίστευα εἰς τὸν λαὸν κ' εἰς ἐθνικὰς ἐλπίδας·  
 Φεῦ· ἐλησμόνουν ὅτι ζῇ ὁ νέος Ἀνταλκίδας.

Ἐπίστευα πῶς σύσσωμον θὰ ἐγερθῇ τὸ γένος  
 Τοῦ Ἀνταλκίδα τὴν αἰσχρὰν συνθήκην νὰ ξεσχίσῃ.  
 Ἐπίστευα, ὅτι λαὸς, τοσοῦτον ὕβρισμένος,  
 Θὰ ἐπροτίμα θάνατον ἀντὶ νὰ κοκκινήσῃ . . . .  
 Ἐπίστευα πῶς ἡ Ἑλλάς ἡδύνατο κ' ἐκείνη  
 Νὰ ὀσφρανθῇ πυρίτιδα κἄν ὡς ὁ Σέρβος....πλάνη·  
 Ἐν μόνον εἶναι ἀληθὲς τοῦ ἔθνους ἡ αἰσχὺνῃ!  
 Εἶναι γραμμένον ἡ Ἑλλάς ὡς σκώληξ νάποθάνῃ·  
 Ἐπίστευα εἰς ὄνειρα κ' εἰς ἐθνικὰς ἐλπίδας·  
 Φεῦ· ἐλησμόνουν ὅτι ζῇ ὁ νέος Ἀνταλκίδας.

Φέρε μας ἄνθη, τῆς σκηνῆς νὰ στέψωμεν ἑταίρας·  
 Ἀρώματα νὰ λείψωμεν τὴν κόμην ὡς παρθένοι.  
 Δός μας σκιάδας, Μάϊε καὶ δροσεράς ἡμέρας.  
 Εἰς ἄλλην ἂς βλαστάνῃ γῆν ἡ δάφνη ἀνθισμένη.  
 Εἶναι τραχὺς καὶ δύσβατος ὁ δρόμος τῆς Ἡπείρου,

Κ' εἶναι μακρὰν ἡ Λάρισσα· ἐρρέτωσαν οἱ μόχθοι·  
 Εἶναι πολὺ ἐγγύτερον τὸ κύμα τοῦ Φαλήρου,  
 Κι' ἔχει θιάσους Γαλλικοὺς ἢ δροσερά του ὄχθη.  
 Ἐπίστευα εἰς ὄνειρα κ' εἰς ἐθνικὰς ἐλπίδας·  
 Φεῦ· ἐλησμόνουν ὅτι ζῇ ὁ νέος Ἀνταλκίδας.

Ἐπίστευα, πλὴν δότε μου ὀλίγον, φίλοι, οἶνον·  
 Πολὺν, πολὺν... τῆς μνήμης μου νὰ πνίξω τὴν αἰσχύνην·  
 Ἐρρέτωσαν οἱ πόλεμοι κ' αἱ τύχαι τῶν Ἑλλήνων,  
 Εἶμαι φιλόανθρωπος κι' ἐγώ· λατρεύω τὴν Εἰρήνην.  
 Οἶνον καὶ πάλιν, μέχρις οὗ νὰ τελευτήσω· οἶνον  
 Ἔως νὰ παύσω ὄνειρα νὰ βλέπω· κ' ἔως ὅτου  
 Νὰ λησμονήσω καὶ αὐτὸν τὸν Ἀνταλκίδαν πίνων,  
 Καὶ ἂν προκύπτουσιν ἰδῶ τὴν ὄψιν τοῦ προδότου...  
 Ἐπίστευα εἰς ὄνειρα κι' εἰς ἐθνικὰς ἐλπίδας·  
 Φεῦ· ἐλησμόνουν ὅτι ζῇ ὁ νέος Ἀνταλκίδας.

## Α. Παράσχος.

Ἡ δημοσίευσίς τοῦ περὶ ἀντιπολιτεύσεως ἀρθροῦ τοῦ συ-  
 νεργάτου μας **Δὸς του**, ἀντιστρατευομένου πρὸς τὰς ἰδέας  
 τῆς Διευθύνσεως, οὐδένα πρέπει νὰ ἐκπλήξῃ, διότι ἐν ταῖς  
 στήλαις τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν παραδεχόμεθα πλήρη ἐλευθε-  
 ρίαν συζητήσεως. Τὸ φρόνημα ἡμῶν περὶ ὅλων τῶν ζητη-  
 μάτων, γενικῶν τε καὶ εἰδικῶν, τῶν ὁποίων ἄπτεται ὁ  
 ἡμέτερος συνάδελφος, κολακευόμεθα νὰ πιστεύωμεν ὅτι εἶ-  
 ναι γνωστὸν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις.

## ΤΟ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» ΕΝ ΒΙΕΝΝῃ

## ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ

Βιέννη, 26 Ἀπριλίου.

Οὐδὲν συμβεβηκὸς δύναται νὰ προκαλέσῃ, καὶ ἀπὸ τῶν  
 περάτων τῆς γῆς, περισσότερον κόσμον, ἢ ὅσον ὁ θάνατος,  
 οἱ γάμοι καὶ αἱ βεπτίσεις τῶν Αὐτοκρατόρων καὶ τῶν βα-  
 σιλέων! Εἰς τὸν θάνατον τοῦ τσάρου διεκρίνοντο καὶ Κινέ-  
 ζοι νεκροπομποὶ, εἰς τὴν βάπτισιν τοῦ Κωνσταντίνου μας  
 ἡδύνατό τις ν' ἀριθμήσῃ ὅλον τὸν Ἑλληνισμόν, τοὺς δὲ  
 γάμους τοῦ αὐτοκρατορικοῦ πρίγκηπος τῆς Αὐστρίας πλέον  
 τοῦ ἑκατομμυρίου ἄνθρωποι προετοιμάζονται νὰ πανηγυρί-  
 σωσιν ἐν μόνῃ τῇ Βιέννῃ!